

'בית המקדש' - 'השראת השכינה' - 'עם קרובו'

■ קדימון:

יש שתי בקשות דומות: 'גאולה' ו'בית המקדש', ברגיל מכוונים יותר [בפרט כשיש צרות] על ה'גאולה', שהתועלת שבה ברור - אך על 'בית המקדש' 'השראת השכינה' פחות שמים לב. [ובהמשך נבאר ההפסד הגדול וה'בלתי נתפס' ב'חורבן הבית'].

■ בדת השכינה לשרות במקדש, נתרוממו ישראל להדבק בשכינה - כ'ברזל' הנמשך ל'מגנט'.

עיקר המקדש הוא 'השראת השכינה' וכן הוא אומר (שמות כה ח): 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם'*, ובזכות 'השראת השכינה' ישראל קרובים לקב"ה, וע"י 'חיבור וקירוב זה' ניתן ל'תורה' 'מצוות' ול'חיים הרוחניים' 'רמה אחרת לגמרי'.

[ומכיון שאין בידינו כלים לתאר ההפסד הנורא, נוצרך לקרב הענין לעצמנו בעקיפין, כמו הרוצה להמחיש כמה נפשות היו ב'מגדלי התאומים', יעשה זאת ע"י דברים צדדיים: 100 משאיות של מאכל היו דרושים בכל יום כדי להזין את יושבי המגדלים וכדומה].

א. אין זה קשור כלל לרמב"ם [בתחילת בית הבחירה] המדבר במטרת המקדש.
ב. גם הקרבנות, היו תוצאה של קירוב זה, ובהם ועל ידם ראו את השראת השכינה, וב-1661 הובא שע"י הקירוב היו הקרבנות נמשכים והולכים בעצמם, ברצונם להקרב [כעין הרצון למסור נפש עקה"ש' ב'בני אדם'].

■ חולה אי-אל-אס וגם עיוור

[אי-אל-אס - מחלה המשתקת את כל הגוף ל"ע, החולה יכול להזיז העינים בלבד]
חולה כנ"ל מלידתו, כאשר יציעו לו, אפשרות להזיז את גפיו או לראות, יאמר: נו!
נו! אני לא מרגיש בכך צורך - אך אם זה עושה לכם טוב, אני מוכן...
'כן עינינו אל ה' אלוקינו עד שיחננו' - 'אין לנו מושג' עד כמה אנחנו 'משותקים' בלא בית המקדש.

■ דרך עקיפין - לדעת גודל ההפסד

אם יציעו לחפץ חיים לדבר בחזרת הש"ץ תמורת 'הון עתק'.. אין סיכוי, עאכ"ו
אם יציעו לו לבטל מצות עשה, וביותר לעבור על ל"ת... ובאם יציעו לו לעבור על ע"ז שהיא שקולה כנגד כל המצוות...

ובגמ' (סהרין קב) אמר מנשה לרב אשי! אם היית בזמננו היית מגביה את גלימתך כדי לרוץ אחרי ע"ז...

■ מעומק הרע - נלמד גובה הטוב

והנה גודל החשק לע"ז - הוא כנגד הרצון להתקרב לקב"ה [זה לעומת זה עשה אלוקים], הרי לך כמה 'תשוקה לרוממות ולקב"ה' היו בזמן הבית [בעוצמה ובכח כ"כ גדולים שיש בהם כדי להריץ את רב אשי לע"ז!!].

ג. מסתבר שאין זה כפשוטו, שהרי בגמ' (כתובות לג) אמרו שאם היו מענים ביסורים את חנניה מ"ו, היו עובדים לצלם, ותוס' ביארו שלע"ז ממש לא היו עובדים אפי' בכל יסורים שבעולם [אלא שאותו צלם לא הי' ע"ז ממש]. מ"מ הבאנו כפשוטו להמחיש גודל יצר ע"ז.

■ איך החזיקו מעמד - בביטול דרגא זו

[תשובה] בגמילה הדרגתית^ד, בתחילה התרחקה שכינה מעט אח"כ עוד קצת, עד שאמרה שכינה 'אלך ואשובה אל מקומי', היינו סילוק ההשפעה לגמרי [כדאיתא במדרש]. אך הכאב הי' עצום, עד שאותו יחיד [מרוב צער על החורבן] תקע סכין בגופו בברכת 'בונה ירושלים'.

■ מדוע לא חשבו על העצה לבטל את יצר ע"ז בתחילה

בגמ' (יומא סט): איתא שביטלו [אנשי כנה"ג] את יצה"ר ע"ז, וצ"ב רעיון כ"כ פשוט.... [מדוע לא ביטלו את יצה"ר שנים רבות לפני כן] או [באופן אחר] מדוע נברא בכלל 'יצר ע"ז' אם ניתן להסתדר בלעדיו.

א. בפשטות, כדי לכוף היצר ולקבל שכר. ב. אך למה שנתבאר, כאשר ביטלו היצה"ר - כנגד זה בטל ה'קירוב לקב"ה' [ויהי' הביאור (שם) 'לא איהו בעינן ולא אנרא בעינן', שנאלצים אנו לוותר על התועלת הרוחנית הגדולה מקיום יצר זה].

הקשר בין 'יצר ע"ז' - 'לקרבת אלוקים' [מכאן הובא ב-1488 וב-1428]

■ כאשר ביטלו [אנשי כנה"ג] 'יצר הרע' של ע"ז - כנגד זה בטל הנבואה

נאמר (בהושע ג ד): ימים רבים ישבו בני ישראל ... ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים. וביאר הראב"ע (שם): אין זבח לה' - ולא מצבה לבעל, אין אפוד לה' - ואין תרפים לע"ז.

אומר הגר"א ש"ז לעומת זה עשה האלוקים' (קהלת ז), כאשר אין רוח הקדש [בישראל] - אין כישוף וכחות הטומאה [אצל הגוים] / וכאשר נסתלק יצר ע"ז [ע"י אנשי כנה"ג (יומא סט)] - חדל הנבואה [אנשי כנה"ג ביטלו יצה"ר - וחגי זכריה ומלאכי [שהיו מאנשי כנה"ג] היו נביאים אחרונים].

■ בית שני

ב'בית שני' לא הי' הקירוב בדרגא של 'בית ראשון', גמ' (יומא כא:) ה' דברים חסרו בו: ארון, אש [בבית ראשון היתה מתגברת כארץ], שכינה [א"ק], היינו כל מה שנכתב עד כאן, נבואה [נראה ש'סילוק הנבואה' - מחמת 'ביטול הקירוב' ובסילוק הארון].

--

ד. כמו שגומלים לאט לאט אנשים שנזקקו לסמים קשים, מחמת מחלתם.

☆ ☆ ☆

על המצב (אב תשפ"ו)

ארה"ב נלחמת כרגע לבד באיראן.

ומה איתנו [האם נהי' מעורבים ח"ו, את"ל... כמה זמן זה ימשך?! באוקראינה זה נמשך 4 שנים]... אנחנו בחודש אב... הלכה שעשיו שונא ליעקב.

עומדים אנו בימים גורליים בשיווי משקל מתנדנד, האם נהיה מעורבים במלחמה ח"ו, כולנו זוכרים את הטילים שהיו מתפוצצים מעלינו [כן, גם בבני ברק] והי' כל אחד מחשב בליבו, האם הפעם זה התור שלי חלילה!

■ הזמן להתפלל בכל הכח - לפני הצרה

בגמ' (שבת לב.) אמרו: לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה - שאם יחלה אומרים לו הבא זכות והפטור.

ובגמ' (סנהדרין מד:) אמרו: לעולם יקדים אדם תפילה לצרה, שאם לא שהקדים אברהם תפילה לצרה לא נשתייר ... שריד ופליט.

<<< גם בבתי כנסת חדלו לומר תהלים אחרי התפילה??? והרי הרגע סיכמנו שלפני צרה הרבה יותר קל להתפלל !!!